

Heritage Flight

Το πρόγραμμα της USAF Heritage Flight δημιουργήθηκε το 1997, υποστηρίζοντας τότε τους εορτασμούς για τα 50 χρόνια της αμερικανικής αεροπορίας και προωθεί έκτοτε την παρουσία της σε διάφορες διοργανώσεις. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του είναι ότι για να τονιστεί η εξέλιξη του κλάδου και η παράδοση που κουβαλά μέσα του, συμμετέχουν σε μικτούς σχηματισμούς τόσο παλαιά αεροσκάφη από την περίοδο του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και την Κορέα όσο και σύγχρονα. Μόλις 18 πιλότοι συμμετέχουν σε αυτό και η σύγχρονη USAF αντιπροσωπεύεται από ένα σχηματισμό έξι αεροσκαφών της Air Combat Command, με A-10, F-15, F-16, που περιλαμβάνει πλέον από πέρυσι και QF-4, ενώ το 2005 προστέθηκε και ένα F/A-22.

Αναφορικά με την παρουσία των QF-4, που εξασφαλίζουν ότι εκατομμύρια Αμερικανοί θα έχουν την ευκαιρία να συνεχίσουν να βλέπουν στους ουρανούς τον θρύλο αυτό της Αεροπορίας, στο παρελθόν όλα τα αεροσκάφη ήταν βαμμένα με την τυπική παραλλαγή «Egypt One», δηλαδή με δύο τόνους γκρι. Όμως, όταν αποφασίστηκε η συμμετοχή των Phantom στο Heritage Flight, αποφασίστηκε ότι άξιζε τον κόπο και τα έξοδα να αποκτήσουν νέα εμφάνιση έξι αεροσκαφών (όλα QF-4E), φέροντας τέσσερις παραλλαγές που χρησιμοποιήθηκαν στη διάρκεια της καριέρας του αεροσκάφους σε αμερικανική υπηρεσία. Για να είναι μάλιστα η αναπαράσταση όσο το δυνατόν ακριβέστερη, κινητοποιήθηκε ακόμη και το Μουσείο της Αεροπορίας για να παράσχει πληροφορίες.

Το παλαιότερο από αυτά είναι το «South-East Asia» καμουφλάζ με την επάνω πλευρά του αεροσκάφους σε δύο τόνους πράσινο και αμμώδες και την κοιλιά γκρι, που αναπαριστά την εμφάνιση των αεροσκαφών τη δεκαετία του '60. Το 1970 έχουμε την παραλλαγή «South-East Asia Wrap Around», όπου οι χρωματισμοί του επάνω μέρους συνεχίζουν και από κάτω. Την δεκαετία του '80 τα περισσότερα Phantom «φορούσαν» την παραλλαγή «Europe One» με δύο τόνους πράσινο και σκούρο γκρι-ανθρακί. Το F-4E ολοκλήρωσε την αμερικανική καριέρα του με την «Egypt One». Τέσσερα από τα αεροσκάφη που βάφτηκαν ειδικά για το Heritage Flight πήγαν στην Tyndall, ενώ το DET1 έχει τα υπόλοιπα δύο: ένα «South-East Asia» και ένα «South-East Asia Wrap Around». Τα δύο αεροσκάφη έχουν επίσης βάψιμο «σκακιέρας» στην ουρά για να τιμήσουν τα αεροσκάφη της 82ης TFS στη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Scorer, VDOPS) και του Συστήματος Αυτόματου Ελέγχου Πτήσης (Automatic Flight Control System, AFCS), ανάμεσα σε άλλα. Το τελευταίο ενσωματώνει τον Υπολογιστή Αυτόματου Ελέγχου Πτήσης (Automatic Flight Control Computer, AFCC) και άλλους αισθητήρες που εξασφαλίζουν την τηλεκατεύθυνση του αεροσκάφους. Με την ολοκλήρωση της τροποποίησης, τα αεροπλάνα ελέγχονται από προσωπικό της εταιρείας πριν πετάξουν και παραδοθούν στην Tyndall, όπου επανελέγχονται από μια ομάδα SAFE (Systems Acceptance Flight Evaluation) τόσο στο έδαφος και -τελικά- στον αέρα, πριν γίνουν αποδεκτά στην USAF. Αυτή είναι και η στιγμή που το υλικό παύει πλέον να αποτελεί ιδιοκτησία της Air Force Materiel Command (AFMC σαν πλεονάζον υλικό) και γίνεται μέσω της Air Combat Command (ACC). Όσα από τα αεροπλάνα προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από το κλιμάκιο της 82ης ATRS μεταφέρονται στη Holloman AFB, όπου και κάποια στιγμή θα συναντήσουν την ύστατη μοίρα τους σαν συντρίμια στην έρημο.

Σήμερα ο ρόλος της 82ης ATRS είναι να προσφέρει ρεαλιστικούς στόχους για βολές βλημάτων αέρος-αέρος στα πλαίσια δοκιμών και αξιολογήσεων, ενώ το DET1 έχει τον ίδιο ρόλο για προγράμματα αντιαεροπορικής άμυνας. Είναι έτσι φυσικό ότι η πληρέστερη αξιολόγηση ενός αντιαερο-

πορικού συστήματος είναι η κατάρριψη του στόχου. Για το σκοπό αυτό η 82η ATRS χρησιμοποιεί μια σειρά από στόχους υπό κλίμακα (Sub Scale Aerial Target, SSAT) όπως οι BQM-34 Firebee και οι MQM-107 Streaker. Ενώ όμως οι SSAT συμφέρουν οικονομικά, συγκριτικά με τα πραγματικά αεροπλάνα, είναι πολύ μικρότεροι και έχουν ελάχιστη (ή και καθόλου) ικανότητα μεταφοράς φορτίου. Έτσι είναι περιορισμένο το φάσμα των απειλών που μπορούν να προσομοιώσουν. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος που η USAF εξακολουθεί να επαναφέρει τα Phantom στη ζωή και να τα χρησιμοποιεί σαν στόχους πλήρους μεγέθους. Τα QF-4 δεν είναι μόνο τα μοναδικά Phantom σε αμερικανική υπηρεσία αλλά και τα μοναδικά συστήματα FSAT, έχοντας την ικανότητα υπερηχητικής πτήσης σε μεγάλο ύψος, ενώ προσφέρουν τη δυνατότητα εκτέλεσης ποικιλίας ελιγμών για την ικανοποίηση πολλών διαφορετικών αποστολών. Έτσι χρησιμοποιούνται για μετρήσεις και αξιολογήσεις συστημάτων ραντάρ, ηλεκτρονικών αντιμέτρων, αισθητήρων υπερύθρων, αποτελεσματικότητας αναλωσίμων ηλεκτρονικού πολέμου, αναλύσεις ελιγμών, αξιολογήσεις κεφαλών πυραύλων, αξιολογήσεις τακτικών και έλεγχο ετοιμότητας χερσαίων και αεροπορικών μονάδων.